

ஐந்தாம் பருவம் இழிந்து போனவர்களும், மக்கள் விரோத அரசியலையே செய்பவர்களும், ஓன்றாகக் கூட்டி மரணங்களாகக் கூட்ட வியாபாரம் செய்கின்றனர். மரணித்தவரை விமர்சனமற்ற புனிதராக காட்டுவதன் மூலம், தமக்குத் தாமதே புனித பட்டங்களாகக் கட்டிக்கொள்ள முன்கின்றனர்.

தமது இழிவான, சீரழிவான, பிழைப்புவாத, சந்தர்ப்பவாத அரசியல் நடத்தகைளை, இதன் மூலம் கவர்ச்சிப்படுத்த முன்கின்றனர்.

ஒரு சமூக இயக்கத்தில், ஒருவனின் செயற்பாடு என்பது வளிப்படியானது. இப்படியிருக்க, இந்த சமூக இயக்கத்துடன் எப்படி இணைந்து நின்றான் என்று அவர்களால் நேர்மையாக சொல்ல முடிவதில்லை. அதைச் சொல்லும் எந்த தகவலும், மரணத்தையே வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கும் கூட்ட கிடையாது. மாறாக பொய்யாக, பிழைப்புவாத புலமையைக் கொண்டு சிலாகிப்பதே இவர்களின் வியாபார அஞ்சலியாகின்றது. சொற்களாகக் கொண்ட வற்று வார்த்தைகளால், மரணித்தவரை மகாடம் சட்டமும் புல்லுருவித் தனமான அரசியல் தான், மரண நிகழ்வுகளின் போது அரங்கேறுகின்றது.

அண்மையில் பராவின் மரண நிகழ்வும் இப்படித் தான், இதற்குள் தான் நிகழ்ந்தது. கிறிஸ்துவ போதகர்கள், இலங்கை இந்திய அரசின் காலிக் கும்பல்கள் உட்பட, போலி மார்க்சியவாதிகள் வரை, அவரின் மரணத்தை தமது சொந்த இழப்பு என்று ஒப்பாரி வதைத்தனர். இப்படி பிழைப்புவாத சந்தர்ப்பவாத புலம்பலு, ஒரு மனிதனின் மரணத்தைக் கூட்ட வியாபாரமாக்கியது.

மனித சமூகத்தையே இழிவாடி வாழ்கின்ற பல பொறுக்கிகள், பொதுவாழ்வுடன்

தொடர்புடையவர்களின் மரண நிகழ்வுகளில் கட்டுகின்றனர். அங்கே அரோகரா போட்டு கும்பலாகவே சாமியாட்குகின்றனர்.

ஒரு மரணமும் ஏற்படும் சோகமும், துயரமும் விற்பனையைக் குரிய ஒரு சரக்கல்ல. ஆனால் அதை விற்பனையைக் குரிய பொருள் என்று கற்றுக்கின்ற வகையில் தான், அனைவரும் கட்டி நின்று வியாபாரமாகக்குகின்றனர்.

ஈ.பி.பி.பி, ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ், ஈ.என்.பி.எல்.எவ், புளட் என்று, மக்களுக்கு எதிரான எல்லாக் கலிக் குழுக்களும் பராவின மரண நிகழ்வில் கட்டினர். போட்டா போட்டி போட்டுக் கொண்டு, அஞ்சலிகள், மதிப்பீடுகள். வானொலியில் நேரடி ஒலிபரப்பு என்று, விதவிதமான எத்தனையோ அரசியல் நாடகங்கள்.

இவர்களுடன் இலக்கியம் என்ற பெயரில் இழிந்து போன கழிசடகைகள் எல்லாம் சேர்ந்து, மரணத்தையே ஒரு முழு வியாபாரமாக நடத்தினர். இப்படி எந்த விமர்சனமும், சுயவிமர்சனமற்ற, மக்கள் விரோத அரசியல் அரங்கேறியது.

நாம் அவரைப் பற்றி எழுதிய போது, விமர்சனத்தையும் குறிப்பாக்கி சுட்டிக்காட்டிச் சென்றோம். அது அவர் பற்றிய முழுமையான விமர்சனமல்ல எனச் சிலர், எம்மிடம் விமர்சனத்தை வதைத்துள்ளனர். நாம் சாதக பாதக அம்சங்களைப் பார்க்க முனைந்தோம். புலியல்லாத தளத்தில் இரண்டு படுபிற்போக்கான அரசியல் போக்கையும் எதிர் கொண்ட பரா, சந்தர்ப்பவாத நடுநிலை எடுத்து இருந்தார். தனக்கென்ற ஒரு தனித்துவமான அரசியலை முன் வகைக்கத் தவறி அதே நேரம், முழுமையாக

அப்போதுக்குள்ளே தழுவுவதை எதிர்த்து நின்றார். இதையே நாம் குறிப்பான விமர்சனம் மயலம், சூட்டிக் காட்டியிருந்தோம். இந்த வகையில் இது ஒரு மயக்கத்தையும், தெளிவற்ற மலினத்தையும் உருவாக்கிவிட்டதாக கருதுகின்ற விமர்சனம் இருக்கும் என்றால், அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

மரணம் ஒரு விற்பனைச் சரக்கல்ல என்பது இயற்கையானது. ஆனால் அதை பலரும் மறுத்து, அரசியல் வியாபாரமாகச் செய்கின்ற போது, எமது விமர்சனத்தின் வீச்சு போதாமல் உணரப்பட்டாகின்றது.

அவரின் மரண நிகழ்வே, அவரைப்பற்றி அம்பலமாக்கிவிடுகின்றது. அவருக்கு என்று ஒரு கருத்து இருக்கவில்லை. அவர் எல்லாமாக இருந்தார். மரணத்தின்கீழ் அப்படித்தான் அரங்கேறியது. அவருக்கு பிடித்த கிறிஸ்துவ பாட்டு, அவருக்கு பிடித்த சினிமா பாட்டு, அவருக்கு பிடித்த நாட்டுப்புறப்பாட்டு எல்லாம் பாடினார். அவரின் இந்த விருப்பு சார்ந்த அரசியலுக்குள் கொண்டாடப்பட்டது. இதன்செய்யும் உரிமையைக், கொண்டுவர அவர் இதன் அரங்கேற்றினார். கிறிஸ்துவ பாத்திரியர் கட்ட பாட்டுப்பாடி, மரணத்தை வியாபாரமாக்கினார். இந்தப் பரா, எப்படி மார்க்சிவாதியாக இருக்க முடியும்? சிவப்புக்கொடியை போர்த்துவதால், அவரின் செயற்பாடுகள் மார்க்சிவாதியிடமில்லை.

இப்படித்தான் பராவின் அரசியல் என்பது, சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றது. தனக்கென்று ஒரு கொள்கையை முன்னிறுத்தி, அதற்காக அவர் உறுதியாக போராடியது கிடையாது. இதனால் அவர் கோட்பாட்டற்ற எல்லாமாகி, எல்லோருமாக்கினார். தனிப்பட்ட நட்பு மூதனம்மை பற்றி, அரசியலோ விபச்சாரமாகியது.

அவரின் தனிப்பட்ட பண்பு சார்ந்த நட்பான அணுகுமுறை, கடுமையான தர்க்கங்களின் பின் கட்ட அவருடன் நெருங்கிய உறவுகளை உருவாக்கியது. அந்தளவுக்கு அவரின் நட்பு சார்ந்த பண்பு பலமாக இருந்தது. கருத்து சார்ந்த வர்க்கப் பண்பு பலமற்றதாக இருந்தது. விளைவு பிறப்போக்கு அரசியலுக்கு ஏற்ப அனாவைரினதும் நண்பராகினார்.

புலம்பெயர் இலக்கிய சந்திப்புக்குரிய 20 ஆண்டு காலத்தின் மொத்த சீ ரழிவுக்கும், இவர் மிகமுக்கியமான பொறுப்பாளி என்பதே மற்றொரு உண்மை. அது எந்த மக்கள் இலக்கியத்தை படைத்ததும் கிடையாது. இலக்கியத்தின் பெயரில் கதைத்தும், குபித்தும், கடித்தடித்தும், கும்மாளமடிக் கும் ஒரு பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சியாகினர்.

இப்படி தமக்கென்று ஒரு சமீகப் பொறுப்பு சூழத்தபட்டு இருந்ததை அடியோடும் நிராகரித்தனர். சமீக அக்கறை கொண்டோர், இவர்களால் எள்ளிக்கையாடப்பட்டனர். இந்த 20 வருடத்தில் தான், பல தரப்பாலும் தமிழ் இனம் அழிக்கப்பட்டு, அவர்கள் சீ ரழிக்கப்பட்டு வந்தனர். இவர்களோ கண்ணை அந்த பக்கம் திறக்கவில்லை. அரசியல் பசோத, பசேக கட்டாத இலக்கிய சந்திப்பாக்கினர்.

மனித அவலம் நிறைந்த இக்காலத்தில் ஓவ்வொரு மனிதனும் இதற்கு எதிராக, என்ன பணியை சமீக அக்கறையுடன் ஆற்றினான் என்பது மிக முக்கியமானது. அது எதையும் இவர்கள் எடுத்த வகைக்கு முடியாது. படுபிறப்போக்கான அரசியல் போக்குகளில் பின்னால் நிற்பது அல்லது வம்பளந்து பொழுதுபோக்குவதுமாக, பாலியல்லாத அரசியல் தளத்தை சிதைத்தவர்கள் இவர்கள். உண்மையில் தமிழ் மக்களின் வாழ்வு மண்ணில் எப்படி பலரால் அழிக்கப்பட்டு சிதைக்கப்பட்டதோ, அதையே இவர்கள் அவர்கள்கு சார்பாக கோட்பாட்டுத்தளத்தில் சயித்தனர்.

5 / 6

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 08 January 2008 11:16 -

அரசியலாகவோ அது எப்போதும் வளிப்பட்டு வந்தது. இதனால் இடதுசாரி சிந்தனை முறையில் நின்று, சமீகத்தை, சமீகப் போக்குகளை இனம் காணவும், வழிகாட்டவும் முடியவில்லை. இதனால் அவர் ஒரு வர்க்கப் போராட்டத்தை நடத்தியவரல்ல. தொழிற்சங்கவாத அணுகுமுறையுடன் கட்டிய தனிப்பட்ட நட்பு அரசியலை முன்னெடுத்து, ஒரு சந்தர்ப்பவாதியாகினார். இதனால் தான் அனைவரும் அவரின் மரணத்தில், அவரவர்களுக்கெனப் புதுங்கிக் கொள்ளும் வேட்டையில் இறங்கினர்.

இதனால் அவருக்கு எத்தனையோ முகங்கள். வலதுசாரிகள் முதல் கொல்காரர்கள் வரை, அவரைப் போற்றினர். இப்படி அவர் எல்லாமாகவும் இருந்தார். தனக்கென்று ஒரு வர்க்க அரசியலை மட்டும் அவர் கொண்டிருக்கவில்லை.

பி.இரயாகரன்

08.01.2007